

החברותא

החברותא במאנן פנימי לחברים גליון מס 351 בס"ד ערש"ק פר' ויקהל-פקודי (ספרנו, ו-החודש) כ"ג אדר תשס"ט

פנינים יקרים

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו' (ל"ה, א) יש לבאר שנרמז בכאן עצה לעם ה' איך לבא אל אמותת עבודת השם ב"ה, כי הטעם למה שאנו אומרים קודם כל עבודתנו ותפלתנו לשם יחוד - בשם כל ישראל. והכונה היות שאין צדיק בארץ - התקן בזה הוא במה שכולל עצמו עם כללות ישראל. כי יש עולם הנקרא כל ישראל והעולם ההוא שלם בלי שום פגם, כי הכללות ישראל הם צדיקים כמש"כ ועמך כולם צדיקים וא"כ אף שהפרטים חוטאים לפעמים אבל הכללות הם תמיד קיימים בקדושתם וכו'.

אשר נשיא יחמא (ויקרא ד', כ"ב) דרשו חז"ל (הוריות י) אשרי הדור שהנשיא יחמא, ולכאורה אינו מובן, - העולם אינם יכולים להגביה עצמם לעבודתו ולכן הקב"ה ברחמיו שולח איזה חטא להצדיק כדי שיבוא גם הוא ב"קטנות" ואחר שהצדיק יתגבר להעלות את עצמו לקדושתו יגביה את העולם עמו. וזהו אשרי הדור אשר נשיא יחמא, למען עי"ז יתנשאו כל העולם עמו בחזירתו להגביה עצמו בקדושתו.

אן נפש כי תשבע לכמא בשפתים (ה', ד') ונפרש המשנה (שבועות פ"ג מ"א) שבועות שנים וכו' דהנה יש שני גווי צדיקים, יש צדיקים המענים ומסגפים עצמם עי"ז הם משברים כח הדינין. ויש צדיקים האוכלים בקדושה וטהרה למען עבודתו יתב"ש אזי הם משפיעים ברכה ופרנסה לעולם. וזה שאמר הכתוב או נפש רמו על הצדיק כנ"ל לכמא שפתים שעקימת שפתיו של הצדיק הוי מעשה הם פועלים מעשה בעולמות העליונים להרע שלא אוכל להטיב שאוכל...

אדם כי יקריב מכס (א', ב') הפשוט ליתן מפנימיות כחו ורצונו להשי"ת, בטל רצונו וכו'. והוא בחינת קרבן לקרב כל המעשים להשי"ת וז"ש שהגם שכל אחד יתן ענין שלו יהיה ע"י הכנסת עצמו בתוך כלל ישראל. (שפת אמת)

ויקרא אל משה וגו' (א', א) איתא במדרש ת"ח שאין בו דעת נבלה טובה הימנו שהרי משה רבנו ע"ה רבן של כל הנביאים לא רצה לכנוס בלי קריאה - דרשו חז"ל אדם ובהמה שערומים בדעת כאדם ומשימין עצמן כבהמה נמצא שעיקר הדעת להבין איך לעשות כבהמה, ולא כל אדם זוכה לבחינת עונה כאמת רק לבטל עצמו אל החכמים, והחכמים אשר להם הדעת הם משימין עצמן כבהמה להביות"ש כמ"ש בהמות הייתי עמך, שכפי הדביקות נמצאת ההכנעה, וזש"כ ולא יכול משה לבא ואז ויקרא אליו. (שפת אמת)

ויקרא אל משה (א', א) אמרו חז"ל לכל הדברות וצווים קדמה קריאה לשון חיבה מה הענין הוא כי בני ישראל מיוחדים בעצם אל הנבואה, וזהו הקריאה לומר כי מיוחדת הנבואה אליו - שיודעים שכל בריאתם בעולם לעשות שליחות הבורא יתב"ש ואם עושים עבודתם במקרה נחשב להם לחטא שהמצוה צריך להיות אצלו בקביעות ויסוד.

ויקרא אל משה (א', א) 'אלף' זעירא, באה לרמוז כי אין למוד התורה מתקיים אלא אצל אדם שמקמין עצמו ונוהג בענוה בדרך שמוכא בילקוט שלפניך זכה משה רבינו לקריאה זו ויקרא אל משה משום שהיה עניו ובורח מן הכבוד באמרו (שמות ד', י) לא איש דברים אנכי.

אדם כי יקריב מכס קרבן לה' (א', ב') מה שהאדם מקריב מגופו שיש לו הכנעה ולב נשבר הוא הוא הקרבן האמיתי וזהו אדם כי יקריב מכס אם מקריב הוא ממנו מן האני שלו אזי הרי זה קרבן לה'.

מן הבהמה (א', ב') במדרשים מובאים ג' טעמים על אשר אין מביאים קרבן מן החיה אלא מן הבהמה א. מפני שניתן להשיגה בנקל. ב. משום שהחיות נוהגות בגאווה ואילו הבהמה מהלכת תמיד בראש מורכן ג. משום שהבהמה נרדפת ע"י חיות הטרף והרי "אלקים מבקש את הנרדף", בזה מובן הפסוק זבחי אלקים רוח נשברה. (עדות ביהוסף)

אשר נשיא יחמא (ד', כ"ב) ר"ת 'אני' כלומר חטאו של הנשיא נובע מזה שהוא בא לכלל יהירות ואומר אני ואפסי עוד. (רבי נטע מחלם זצ"ל)

שיחת אור"ר ר' אשר זצ"ל בקרקפת אלהות יב"פ - האשק אג"ל 350 -
הבא לנפולס ע"י א.א.

הוא יכול לראות לפניו כל טוב, זהב ויהלומים ובתים יפים, אבל באותו רגע הוא חושב על דבר אחד ויחיד - איך להנצל מפה, איך אני מציל את החיים שלי. לכוז עבודה אנו צריכים להגיע, שלא נחשוב מה שמסביב לנו, מה יהיה איתנו ומה יהיה מחר, **עכשיו** אנו צריכים להיות בבחינת שפחה על הים, דהיינו שנחוש את בחינת האין שלנו, וממילא נכיר שהשטן הביא אותנו לסכנה גדולה של טביעה בים, הוא בולע אותנו ורוצה להטביע אותנו בכל רגע.

אולם כאשר נהיה באחדות יהיה הבחינה של "חיל בלע ויקיאנו", והוא יוציא אותנו, כמו שכתוב בהמשך "חיל בלע ויקיאנו ומבטנו יורישנו א-ל". הרבש"ע יוציא אותנו מהבטן שלו, וכל מה שאנו צריכים בשביל האחדות הזו הוא יוציא מן הקליפה, ויביא אותנו לארץ ישראל, אל השלימות של ארץ ישראל, ואז הוא יבנה לנו את הבית השלישי. הבית השלישי הוא עשוי רק מאש, הבית השלישי נוצר מהתפילות של ישראל, ובגלל שיש בינינו שנאת אחים התפילות שלנו אינם שלימות, וכאשר נתאחד הרבש"ע יבנה לנו את הבית השלישי.

שנאת האחים נגרמת רק מהמחשבות שלנו. הרבה פעמים אפשר לראות שנכנס בלב אחד מחשבות על האוהב שלו, ואחר זמן הוא שם לב שהלה אינו אוהבו כמקודם. מה קרה? המחשבות שלו על החבר והרגש שלו הגיעו עד החבר, החבר מרגיש שהוא שונא אותו וזה משפיע עליו ג"כ. וכשמבוננים, רואים שאת הכל הוא עשה עם המחשבות שלו. הוא התחיל והוא גמר. אמנם, זו עבודה מאד קשה להגיע לשם, לפתוח את השער הזה ולראות שזה הכל המחשבות שלו, אך אם אנו כולנו נחזיק בהבנה הזו, אז נחיה בעמקות שנוכל להשיג את

הרבש"ע נותן לאדם את המחשבות הללו של מחלוקת בכדי שיתבונן ויבין שאין כאן מחלוקת בין אחים. למשל, כאשר יש מריבה בין איש ואשתו, איך מגיע אליהם לריב? זה המחשבה זרה שנכנסת בשניהם, הקליפה השחורה נכנסת לענין והם חושבים שאחד שונא את השני. ולא שייך להסביר להם - לא לבעל ולא לאשה - שזה שקר, מוכרחים לשתוק, כי אם רק מתחילים להסביר מתלקחת אש. אבל כמה זמן נהייה בכוז גלות שמוכרחים לשתוק בגלל שהקליפה רוצה לעשות מחלוקת.

כאשר אנו נתאחד ביחד להלחם על הרעיון הזה שאנו לא שונאים בכלל שאין לנו מה לשנוא, כל השנאה היא רק מחשבות זרות, זה המחשבה של הקליפה שיש לה כח להחזיק מעמד. וממה היא מחזיקה? מכלום. מהו בכלל האדם, "מה אנו מה חיינו מה חסדינו ומה צדקותנו", מה יש לנו? כלום. והרעיון הזה שהוא כולו דמיון האחיזה שלו היא מה"מה" הזה - מה אנו מה חיינו, וזה מכניס פירוד בין האחים. אך כאשר נדע שהמחשבה הזו היא רק דמיון שאין לו כל קיום, ויהיה שלום בינינו, אז תבוא הגאולה. מכיון שכל הגאולה היא ש"יכירו וידעו כל יושבי תבל" באמצעותנו היהודים, (כי מאיפה יש לגויים את כל הטוב - רק דרך היהודים), וכאשר אנו היהודים נתאחד, ונחיה ביחד באהבה אחווה ורעות, מזה תבוא הגאולה.

אבל המלחמה הזו היא מאד מאד גדולה. בגלל שאדם צריך לבוא לבחינה של שפחה על הים. דהיינו שצריך להיות בכוז בחינת 'אין' של פחד כמו אחד שנמצא בלב ים בלי כלום. באותו רגע שהוא טובע בים וזועק בפחד "הצילו!"

"ותאחו במשפט ידי", "ונקם ישיב לצריו". את המשפט של הגויים הוא ישפוט עם האור שהוא ברא בשבעת ימי בראשית, עם האור הזה יהיה המשפט, והם יכבו לגמרי מהאור הזה, כמו שהיה במצרים במכת חושך שבאותו מקום שהיה חושך לגויים היה אור ליהודים. זה יהיה כאשר יתקבצו כל הניצוצות, ולא יחסר אפילו ניצוץ אחד, ויהיה התגלות אלוקית על כל העולם באור שבעת ימי בראשית. לכן אסור לשנוא יהודי, כי מי יודע אם אין לנו ניצוצות שלהם, ואלו שאנו שונאים אותם הם הניצוצות שלנו. לכן צריך להשתדל לאהוב כל יהודי, אפילו אם הוא מציק לי, ואפילו אם הוא שונא אותי, היות שזה שהוא שונא אותי זה סימן מובהק ששם נמצא הניצוץ שלי, והשטן מפחד שמא אני אאהב אותו ואעלה את הניצוצות ובוזה יהיה התקרבות משיח, לכן הוא הכניס שנאה.

משום כך עלינו לאהוב כל יהודי, בכדי שיתלקטו כל הניצוצות, ופתאום יבוא הרוח חדשה, שזה האור של שבעה ימי בראשית. וכמו שראינו עכשיו ביום כיפור שפתאום הגיע המלחמה, כך פתאום יזרח האור של שבעה ימי בראשית, ועם האור הזה הוא ידין את הגויים, ולנו יהיה אור שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו השכינה. והרי כל היהודים הם בני עולם הבא, כמו שכתוב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. אין יהודי רע בעולם. אם רק יהיה אחדות תראו שכולם יחזרו בתשובה. אנו הגרועים שבכל העולם, ולכן אנו זקוקים לצדיק אמת, שיקח אותנו תחת זרועותיו ויזכה אותנו, ואז נזכה בפתע פתאום לרוח חדשה שתבוא בהיסח הדעת, ואז יאיר לנו אור שבעת ימי בראשית. ועם האור הזה הרבש"ע ישפוט את העמים, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ בהאיר האור הזה.

מציאות הוי"ע הבחינה של הצדיקים האמיתיים, אותם צדיקי אמת שהם בחינת משה "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא", ואז נוכל להשיג את שלימות האמונה הזו, ונוכל להיות קשורים בצדיק אמת שיחזיק אותנו מתחת לזרועותיו, עד שנגיע לשלימות של "ותאחו במשפט ידי", ויגיע הזמן של "כי ידין ה' עמו", "הרנינו גויים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו".

זוהי התכלית שלנו, שנתחיל לעבוד על כך שהמחשבות זרות לא יבעירו אש בין אחים, ובין ידידים, ובין הילדים, ובין איש ואשתו. וזה צריך להיות באופן שאנו יחד נילחם ע"י תפילות שהרבש"ע יפתח לנו את השער הזה שהוא שער רחמים מאד גדול כי בו תלוי כל ענין ביאת המשיח. ואם אנו כולנו נתאגד בדרך הזו, ונלחם צעד אחרי צעד ושעל אחרי שעל להכיר במחשבה הזו ולבטלה, שיהיה "שבת אחים גם יחד", אז נזכה להגיע להתקשרות של הצדיק אמת, שהוא בבחינה של ירידה, "גם שם ידך נתנחני", ואנו נוכל ללקט את הניצוצות של הצדיקי אמת.

בכל דור הרבש"ע לוקח קורבנות של יהודים. החללים של המלחמות אחרי שהם נופלים הם יהודים שלמים ("אמתע אידן") מכיון שהם הלכו כקרבן בשביל השמירה של כל כלל ישראל, והם נהיו קדושים. לכן כתוב שהרבש"ע ינקם את דמם, לכל העמים הוא ישלם על מה שהם עשו, אבל על הדם ישראל שהם שפכו על זה נאמר "וניקיתי דמם לא ניקתי ובשביל זה אנו רוצים ליזכות בדור הזה לכזו שלימות שנהיה מקושרים, ושכל הניצוצות יהיו מאוחדים לצדיק אמת, ולא ישאר אף ניצוץ אחד שיגרום קטרוג חלילה, ואז נגיע לשלימות. הצדיקים האמיתיים שקשורים עד כסא הכבוד נמצאים פה ואנו נתאחד איתם, ואז יהיה

רק צריך לבקש שיהיה עכשיו. שמיד נזכה שכל הניצוצות יתלקטו, ונזכה לראות את האור של שבעת ימי בראשית שהוא אור מאד רוחני - לא כמו שאפשר לתאר, והא ראייה שאותו אור שאצלנו יהיה אור אצלם הוא יהיה חושך, ולהם תהיה כליה גמורה. והיהודים יהיו תחת כסא הכבוד, כמו שהיו תחת הר סיני שכפה עליהם הר כגיגית כך נהיה תחת כסא הכבוד, ולעולם נשאר העם שלו. ונזכה לבית השלישי שעליו כל התפילות של היהודים בכל הדורות, וכל הניצוצות יתאספו, וזה יהיה במהרה בימינו. ונזכה כולנו לשבת תחת כסא כבודו וליהנות מזיו השכינה בתשובה שלימה במהרה בימינו. אמן!

לכן אנו צריכים להתאחד, ולאחוב אחד את השני. אפילו אם הוא פוגע בי וכועס עלי, אסור לי לדבר לשון הרע על היהודי ההוא, רק להיפך, עלי לאחוב אותו, ועיי"ז הוא יאהב אותי. ובאהבה הזו שאני מכניס בו, עם זה אני מלקט את הניצוצות. וכאשר אנו נעשה בו, כל הניצוצות שנתפזרו יתלקטו עיי"ז הצדיק אמת, וזה הפירוש שאנו נמצאים תחת זרועותיהם, ואז נזכה לאורות הללו של שבעת ימי בראשית שהרבש"ע ברא עבורינו. שהרי אנו האומה הזו ש"אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו", "ורוממתנו מכל הלשונות". ואז הוא יראה לעין כל שרק עם ישראל מרומם, וכל העמים יכירו שהיהודים הם העם האמיתי של הרבש"ע, והרבש"ע יאיר לנו.

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינים
הר"ר צבי פרל ומשפ' להולדת הנכדים
הר"ר אפרים פרל ומשפ' להולדת הבן
הר"ר ישראל פרל ומשפ' להולדת הבן
משפ' כהן להולדת הנכדה
הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר בנימין כהן ומשפ' להולדת הבת
משפ' גודל להולדת הנכדה
משפ' איתן להולדת הנכדה
הר"ר אהרן גודל ומשפ' להולדת הבת
הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' לנישואי הבן
הר"ר חיים רובינפלד ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר אברהם קורנפלד לנישואיו
הר"ר לייבוש בלוי ומשפ' לנישואי הבת

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 ☎
ת.ד. 5080
ירושלים 91050